

Poštovní věstník

Český telekomunikační úřad

Částka **11**

Ročník 2006

Praha 2. listopadu 2006

OBSAH:

SDĚLENÍ ČESKÉHO TELEKOMUNIKAČNÍHO ÚŘADU

55 Rozhodnutí o změně základních kvalitativních požadavků

56 Rozhodnutí o změně základních kvalitativních požadavků

Příloha

Opatření č. 55 – Změna základních kvalitativních požadavků

Opatření č. 56 – Změna základních kvalitativních požadavků

SDĚLENÍ MINISTERSTVA INFORMATIKY ČR

57 Kurz SDR (DTS) pro rok 2007

58 Vydání příležitostných poštovních známek „Umělecká díla na známkách“

59 Vydání příležitostné poštovní známky „Vánoce“

60 Vydání výplatní poštovní známky „Světová výstava poštovních známek Praga 2008 – logo výstavy“

SDĚLENÍ ČESKÉHO TELEKOMUNIKAČNÍHO ÚŘADU

55

ROZHODNUTÍ O ZMĚNĚ ZÁKLADNÍCH KVALITATIVNÍCH POŽADAVKŮ

Podle § 23 odst. 3 písm. a) zákona č. 29/2000 Sb., zákon o poštovních službách, ve znění pozdějších předpisů, může Český telekomunikační úřad změnit základní kvalitativní požadavky. Rozhodnutí se podle § 32 zákona o poštovních službách zveřejní v Poštovním věstníku.

Český telekomunikační úřad
se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

Praha 3. října 2006
Čj. 19 076/2006-608

Český telekomunikační úřad (dále jen „správní orgán“), jako správní orgán příslušný podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a podle § 23 odst. 3 zákona č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých

zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění zákona č. 95/2005 Sb., (dále jen „zákon o poštovních službách“) v řízení, jehož předmětem je změna poštovní licence spočívající ve změně základních kvalitativních požadavků a jehož účastníkem je Česká pošta, s.p., se sídlem v Praze 3, Olšanská 38/9, IČ: 47114983 (dále jen „Česká pošta“), vydává toto

rozhodnutí:

Ke dni 1. 11. 2006 se podle § 23 odst. 3 zákona o poštovních službách mění dosavadní poštovní licence udělená na období 1. 1. 2006 – 31. 12. 2008 tak, že se mění základní kvalitativní požadavky způsobem podle přílohy tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Rozhodnutím ze dne 24. listopadu 2005 udělil správní orgán České poště na období 1. 1. 2006 – 31. 12. 2008 poštovní licenci.

Tímto rozhodnutím správní orgán mj. stanovil základní kvalitativní požadavky.

Rozhodnutím ze dne 19. 4. 2006 změnil správní orgán základní kvalitativní požadavky ke dni 1. 9. 2006 tak, že do § 28 doplnil nový odstavec upravující zásady pro stanovení názvu adresní pošty.

Toto rozhodnutí napadla Česká pošta rozkladem. Na jeho základě vydal dne 30. 8. 2006 předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu jako druhoinstanční orgán rozhodnutí, jímž prvoinstanční rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání a rozhodnutí. Rozhodnutí o rozkladu nabylo právní moci dne 31. 8. 2006.

Ve svém rozhodnutí druhoinstanční správní orgán uvádí, že je zapotřebí, aby prvoinstanční správní orgán na základě shromážděných poznatků a řádného vyhodnocení věci z hlediska § 23 odst. 3 písm. a) zákona o poštovních službách posoudil, jaké důsledky má zamýšlená změna základních kvalitativních požadavků jak pro zákazníky, tak i Českou poštu, stejně tak i pro databáze různých subjektů, v nichž se uvádějí údaje o adresní poště, včetně jejich uživatelů, a aby pečlivě a racionálně posoudil, zda je potřebné zpřesnit zamýšlené rozhodnutí z hlediska případů, v nichž název adresní pošty vychází z dřívějšího názvu obce, který však v současné době již není aktuální.

V novém řízení, které bylo započato dne 5. 9. 2006, prvoinstanční správní orgán postupoval podle instrukcí druhoinstančního správního orgánu (viz části III. až VII. odůvodnění). Neshledal však žádné důvody, pro které by bylo nutno původní rozhodnutí změnit. Jedinou výjimkou je podrobnější dikce předmětného ustanovení základních kvalitativních požadavků v zájmu toho, aby byla zcela vyloučena jeho nesprávná interpretace ze strany České pošty tak, jak se v průběhu původního správního řízení stalo.

II.

Obsahem nového odstavce 8 doplněného do § 28 základních kvalitativních požadavků jsou zásady pro volbu názvu adresní pošty, které až dosud v základních kvalitativních požadavcích stanoveny nebyly.

„Názvem adresní pošty“ je podle písmene ll) úvodu základních kvalitativních požadavků označení pošty zastávající funkci adresní pošty, které by podle doporučení České pošty měli používat odesílatelé při psaní poštovní adresy. Z dikce předmětného ustanovení vyplývá, že Česká pošta používá název adresní pošty pouze v následujících třech situacích:

- a) v odpovědi zákazníkům na dotaz, která pošta je určena jako adresní; odpověď České pošty musí zahrnovat poštovní směrovací číslo adresní pošty a její název;
- b) v doporučeném vzoru psaní poštovní adresy, který Česká pošta nejméně jednou ročně předává všem svým potenciálním zákazníkům; jak z článků 4 a 52 poštovních podmínek vyplývá, tento vzor obsahuje mj. i poštovní směrovací číslo adresní pošty a její název;
- c) v doporučeném vzoru psaní poštovní adresy, který Česká pošta předává všem potenciálním zákazníkům v tom místě, ve kterém se tento vzor z nějakých důvodů změnil (změna poštovního směrovacího čísla, změna názvu adresní pošty apod.); tento vzor obsahuje mj. i poštovní směrovací číslo adresní pošty a její název.

Z § 33 odst. 3 zákona o poštovních službách, jakož i z ustanovení článků 4 a 52 poštovních podmínek vyplývá, že žádná závazná úprava psaní poštovní adresy neexistuje a existovat ani nemůže. K dispozici je pouze doporučení, jak by se poštovní adresa měla psát.

Pokud se odesílatelé doporučeným vzorem řídí, je to pro ně výhodné (mají záruku, že jejich poštovní zásilka nebo poštovní poukázka nebude z důvodu nějakých nejasností v poštovní adrese dodána opožděna nebo dokonce vrácena).

Hlavní roli v doporučeném vzoru psaní poštovní adresy hraje poštovní směrovací číslo adresní pošty, tedy té provozovny, jež bude zajišťovat dodání. To adresní poštu identifikuje zcela jednoznačně.

Název adresní pošty, jímž je poštovní směrovací číslo ve vzoru psaní poštovní adresy vždy doplněno, hraje jen druhotnou, doplňkovou roli. Slouží v podstatě jen jako pojistka pro případ, že by se odesílatel dopustil při psaní poštovního směrovacího čísla chyby (chybná číslice, přehozené číslice apod.). V takovém případě je z toho, že název adresní pošty napsanému poštovnímu směrovacímu číslu neodpovídá, ihned zjevné, že došlo k chybě. Je pak věcí konkrétní situace, jaká opatření k nápravě takové odesílatelovy chyby Česká pošta přijme.

Je tedy zjevné, že název adresní pošty hraje menší roli, volba označení adresní pošty je do jisté míry věcí úvahy. Při těchto úvahách tedy lze, a proto je nezbytné, vycházet ze zájmu veřejnosti na optimálním způsobu uspokojování jejích potřeb. Doporučený vzor psaní poštovní adresy musí být racionální, musí obsahovat srozumitelné a logické údaje, nesmí obsahovat údaje z hlediska účelu poštovní adresy nadbytečné, přičemž čas potřebný pro napsání údajů musí být co možná nejkratší.

Správní orgán není zastáncem co nejpodrobnější úpravy všech záležitostí, jež mají vliv na kvalitu poskytovaných služeb, v základních kvalitativních požadavcích. Proto až dosud základní kvalitativní požadavky neobsahovaly žádné ustanovení obsahující konkrétní pravidla pro přidělování názvů adresním poštám, do nichž by se promítaly výše uvedené zásady. Tvorba těchto pravidel byla ponechána na samotné České poště s tím, že s ohledem na ustanovení § 33 odst. 1 písm. a) zákona o poštovních službách i bez takové úpravy platí, že volba názvu adresní pošty musí být podřízena zákonnému požadavku na plnění poštovní povinnosti způsobem, který je v souladu s potřebami veřejnosti.

Správní orgán však při své činnosti zjistil, že pravidla, jež by vyhovovala výše uvedeným zásadám, u České pošty nejsou vždy uplatňována. V mnoha případech jsou dosud používané názvy adresních pošt zbytečně dlouhé, některé názvy nemají zřejmou vazbu na název obce nebo jsou z jiného důvodu nevhodné. Za této situace správnímu orgánu nezbylo než taková pravidla ve své zákonné působnosti výslovně stanovit. Oprávnění učinit tak se opírá o ustanovení § 23 odst. 3 písm. a) zákona o poštovních službách, podle něhož je správní orgán oprávněn změnit základní kvalitativní požadavky, je-li to v zájmu uspokojení potřeb veřejnosti – a právě takový účel změna, jak bylo výše vysvětleno, sleduje.

III.

Pravidla, jež jsou obsahem nového ustanovení § 28 odst. 8, vycházejí v první řadě z toho, že mnoho zákazníků České pošty rozdíl mezi běžnou adresou (v níž se standardně uvádí název obce) a poštovní adresou (v níž se uvádí název adresní pošty) příliš nevnímá. Proto je nanejvýš logické, aby název adresní pošty v doporučeném vzoru psaní poštovní adresy vycházel právě z názvu obce. Pro veřejnost není podstatné, jakou povahu má slovní označení uváděné na posledním řádku poštovní adresy; pro veřejnost je důležité, že jak v běžné, tak i v poštovní adrese lze používat téhož slova, přičemž není zapotřebí zabývat se jeho právní povahou.

Ojedinele se však vyskytují případy, v nichž je výhodnější nahradit oficiální název obce pouhým označením té místní části, v níž je adresní pošta zřízena. Je tomu tak zejména v následujících dvou situacích.

Prvou situací je případ, v němž se původně samostatná obec stane po sloučení s jinou obcí (jinými obcemi) pouhou místní částí takového nového celku. Bylo by protismyslné v těchto případech striktně trvat na změně původního, po léta zavedeného názvu adresní pošty. Tím spíše, že v praxi se původní název obce nepochybně bude ještě dlouho psát i v běžné adrese. Je-li to tedy po posouzení konkrétních okolností výhodnější, název adresní pošty bude vycházet z názvu té místní části, která původně byla samostatnou obcí.

Druhá situace nastává u názvů obcí, které po sloučení dvou či více obcí obsahují názvy dvou místních částí oddělené pomlčkou (například Křelov – Břuchotín). Takové názvy bývají mnohdy dosti dlouhé, a tedy pro použití v poštovní adrese nepříliš vhodné. Ve větě druhé se proto stanoví, že v případech takových názvů obce, které mají více než 12 písmen, je zapotřebí jako název adresní pošty vždy užít název příslušné místní části.

Která pošta zastává funkci adresní pošty, to je zjevné z poštovního směrovacího čísla; název adresní pošty slouží jen ke kontrole, k rychlému odhalení případů, v nichž při psaní poštovního směrovacího čísla došlo k chybě. Pro tento účel plně postačuje zkrátit označení adresní pošty z „Křelov – Břuchotín“ na pouhé „Křelov“.

V první části věty třetí nového odstavce se zavádí obecná zásada, že název obce (nebo ev. název místní části) použitý pro označení adresní pošty nesmí být rozšiřován. Právě to až dosud Česká pošta ve stovkách případů nedodržovala – názvy adresních pošt byly oproti názvu obce rozšiřovány o rozlišovací dodatek. Jeho účelem bylo jednoznačně odlišit adresní poštu od jiných stejnojmenných názvů adresních pošt, názvů ostatních pošt nebo názvů obcí. Jako příklad lze uvést název adresní pošty „Benešov u Prahy“, v němž dodatek „u Prahy“ slouží k odlišení například od názvu adresní pošty „Benešov u Boskovic“, anebo název adresní pošty „Hradištko pod Medníkem“, v němž dodatek „pod Medníkem“ slouží k odlišení například od obce téměř shodného názvu „Hradištko“, jež se nachází poblíž Salské.

Rozlišovací dodatky byly zavedeny v dávné minulosti; většinou už na konci 19. století, tedy v době, kdy ještě neexistovala poštovní směrovací čísla. V té době bylo proto potřebné rozlišit stejnojmenné (nebo téměř stejnojmenné) názvy obcí a pošt tak, aby nebyly zaměňovány.

Po zavedení poštovních směrovacích čísel v r. 1973 však již takové rozlišovací dodatky ztratily smysl – pošta, která zajišťuje dodání, je od té doby jednoznačně identifikována svým poštovním směrovacím číslem. Není tedy již zapotřebí doplňovat názvy obcí slovním rozlišovacím dodatkem; jeho roli převzal jiný, dokonalejší dodatek – poštovní směrovací číslo. To je totiž z hlediska jednoznačné identifikace, o kterou se stejnojmenných pošt se jedná, mnohem výhodnější. V té souvislosti správní orgán připomíná, že názvy adresních pošt v doporučených vzorech psaní poštovní adresy, o které se v rozhodnutí jedná, jsou vždy doprovázeny poštovním směrovacím číslem.

Vzdor tomu, že rozlišovací dodatky už před více než třiceti lety ztratily smysl, však Česká pošta ze setrvačnosti nadále svým zákazníkům v doporučených vzorech radí, aby do poštovní adresy uváděli i tento nepotřebný dodatek. Tím se poštovní adresa stává zbytečně dlouhou, čas potřebný pro její napsání doporučeným způsobem se zbytečně prodlužuje.

Z uvedených zásad se v části věty třetí za středníkem připouští jediná výjimka – název obce (místní části) lze doplnit číslem, které umožňuje odlišit více pošt (adresních i ostatních) zřízených v tomtéž místě. Tato zásada je v praxi České pošty uplatňována dlouhodobě, nikoliv však bez výjimek; vyskytují se případy, v nichž je namísto číselného rozlišení z nejasných důvodů používáno zbytečně dlouhé rozlišení slovní (např. „Vranov nad Dyjí – přehrada“).

IV.

Správní orgán se dále v duchu instrukcí druhoinstančního správního orgánu zabýval posouzením, jaké důsledky má zamýšlená změna základních kvalitativních požadavků pro zákazníky České pošty.

Jak je z částí II. a III. zřejmé, pravidla obsažená v novém ustanovení jsou zaměřena na to, aby se zákazníkům (odesílatelům, jakož i adresátům, kteří jsou zpravidla tím, od koho odesílatel jejich poštovní adresu získá) psaní poštovní adresy co nejvíce zjednodušilo. Smyslem těchto pravidel je zajistit, že doporučené vzory psaní poštovní adresy nebudou obsahovat zbytečné údaje (například rozlišovací dodatky), že údaje budou tam, kde je to možné, zkráceny, a že údaje uváděné v poštovní adrese budou srozumitelné a logické.

Uplatňování těchto pro zákazníky výhodných zásad jim nepřináší žádné negativní důsledky. Ustanovení se týká výhradně doporučených vzorů psaní poštovní adresy; nic tedy nebrání tomu, aby ti zákazníci, kteří si to z nějakého důvodu přejí, použili delší než doporučované označení, anebo aby použili to označení, které bylo doporučováno v minulosti. To vyplývá mj. z § 24 odst. 7 základních kvalitativních požadavků, v případech použití původních rozlišovacích dodatků pak dokonce z pouhé elementární logiky (jestliže postačuje napsat „256 01 Benešov“, v pořádku je nepochybně i údaj „256 01 Benešov u Prahy“).

V té souvislosti je třeba připomenout, že žádný závazný vzor psaní poštovní adresy neexistuje. Odchylka od doporučeného vzoru ještě vůbec nemusí znamenat, že nastanou nějaké komplikace s dodáním; i jiné způsoby napsání poštovní adresy mohou být pro daný účel zcela vhodné. Z § 33 odst. 3 zákona o poštovních službách a z ustanovení článků 4 a 52 poštovních podmínek o poštovní adrese vyplývá pouze zásada, že poštovní adresa by v zájmu řádného dodání měla být psána tak, aby nevznikaly pochybnosti o tom, kde má dojít k dodání.

V původním řízení uplatnila Česká pošta námitku, že co nejpresnější název adresní pošty je potřebný v těch případech, v nichž odesílatel napíše poštovní adresu bez poštovního směrovacího čísla (jinými slovy, namísto poštovní adresy napíše adresu běžnou). To je ovšem nedorozumění: jak původní, tak i nynější rozhodnutí se týká pouze

doporučených vzorů poštovní adresy, které vždy poštovní směrovací číslo obsahují. Jestliže odesílatel poštovní směrovací číslo nenapíše, znamená to, že se doporučeným vzorem poštovní adresy neřídí, že ho nezná.

S takovou situací tedy předmětné rozhodnutí nijak nesouvisí. S ohledem na ustanovení § 33 odst. 1 písm. a) zákona o poštovních službách je povinností České pošty, aby svým zákazníkům vysvětlovala, jakými způsoby lze poštovní směrovací číslo (a současně i název adresní pošty) zjistit, a aby jim radila, že v případech, kdy tyto údaje zjistit z nějakého důvodu nemohou, by ve svém vlastním zájmu měli běžnou adresu doplnit takovými podrobnostmi, které předejdou případné záměně s jiným stejnojmenným místem.

Změny vyvolané tímto rozhodnutím se týkají několika set názvů adresních pošt. Příčinou těchto změn však není samotné rozhodnutí, ale nesprávná praxe České pošty v uplynulých letech. Pokud by Česká pošta již v minulosti uplatňovala výše uvedené zásady, pokud by vycházela z potřeb zákazníků tak, jak je její povinností, nebylo by zapotřebí nic měnit; nebylo by dokonce zapotřebí ani toto rozhodnutí vydávat. Ke změnám dochází jen proto, že Česká pošta v mnoha případech doporučovala takové vzory psaní poštovní adresy, které byly pro zákazníky zbytečně dlouhé anebo z jiného důvodu nevhodné.

V průběhu původního řízení Česká pošta změny odmítala s tím, že budou zákazníky „dezorientovat“. Bohužel, k dezorientaci veřejnosti v některých případech skutečně došlo, ovšem jen proto, že Česká pošta nedokázala tak jednoduché změny potřebným způsobem veřejnosti vysvětlit.

Argument, že je zapotřebí zakonzervovat ne zcela vyhovující původní stav, neboť jakékoliv změny by veřejnost dezorientovaly, je nepochybně lichý. Jestliže v nějaké záležitosti nepanuje ve vztahu k zákazníkovi dobrý stav, nápravu nelze odmítat s odvoláním na to, že okolnosti spojené s nápravou by mu musely být vysvětleny. Tím spíše pak v tomto případě, kdy postačuje sdělit zákazníkům nový vzor poštovní adresy a poučit je o tom, že nechtějí-li ho využít, nic se pro ně nemění.

V zájmu toho, aby se podobná situace nemohla opakovat, základní kvalitativní požadavky byly ke dni 1. 10. 2006 (tedy mimo rámec tohoto správního řízení) změněny tak, aby k podobné situaci již nemohlo dojít. Tato změna se vztahuje obecně na všechny případy, v nichž Česká pošta informuje své zákazníky o změnách týkajících se psaní poštovní adresy. Týká se tedy například i těch případů, v nichž z vlastního rozhodnutí České pošty dochází ke změně dosavadního poštovního směrovacího čísla.

V.

Správní orgán se v duchu instrukcí druhoinstančního správního orgánu zabýval také otázkou dopadu těch případů, v nichž dochází ke změně doporučeného psaní poštovní adresy, do databází, jež obsahují poštovní adresy.

Skutečnost, že některé databáze obsahují poštovní adresy, není důsledkem nějaké právní úpravy. To není možné už proto, že právní pojem „poštovní adresa“ z obecného hlediska neexistuje. Tento pojem se používá výhradně v poštovních podmínkách České pošty (a návazně na poštovní podmínky i v základních kvalitativních požadavcích); ty se však týkají výhradně dvoustranných právních vztahů mezi Českou poštou a jejími zákazníky. Je nepochybné, že jiní provozovatelé poštovních služeb si tuto záležitost mohou upravit naprosto odlišně; už proto není možno, tím méně pak bez odpovídajícího právního podkladu, považovat „poštovní adresu“ podle České pošty za obecně závaznou normu.

V té souvislosti lze dodat, že v některých právních normách (včetně několika zákonů) se vyskytuje pojem „poštovní směrovací číslo“; dokonce ani tento pojem však nemá oporu v nějaké právní definici. Také pojem „poštovní směrovací číslo“ vychází ze soukromoprávních poštovních podmínek jednoho z provozovatelů, přičemž jeho definice v poštovních podmínkách navíc o obsahu pojmu nic nevyovídá (podle článků 4 a 52 poštovních podmínek je poštovní směrovací číslo číslem, které Česká pošta přidělila příslušné poště). Příslušná, byť i zákonná ustanovení lze tedy v praxi aplikovat jen stěží.

Uvádění poštovních adres v databázích je nepochybně užitečným zvykem; pokud ten, kdo databázi vede, potřebuje příslušné osobě prostřednictvím služeb České pošty něco zaslat, má v tomto směru zjednodušenou úlohu. Není totiž nutné, aby si nejprve u České pošty zjišťoval, jaký doporučený vzor psaní poštovní adresy platí pro danou běžnou adresu.

Jak již však bylo uvedeno, žádný závazný vzor poštovní adresy neexistuje. Poštovní zásilka musí být dodána dokonce i v případě, že správce databáze (v roli odesílatele) použije běžnou adresu. V případě změn vycházejících z nově stanovených pravidel v tomto rozhodnutí navíc výslovně platí, že i původně psaná poštovní adresa je adresou řádnou.

Z ničeho tedy nelze dovodit, že by změny měly sebemenší dopad na vedení různých databází. Pomineme-li otázku, nakolik jsou správci databází vůbec oprávněni vyžadovat od osob, jejichž data vedou, aby jim nahlásily změnu poštovní adresy, v každém případě platí, že není žádný rozumný důvod k tomu, aby byl původní údaj v databázi měněn. Pro ten účel, pro který jediné je v databázi poštovní adresa vedena (pro případ použití služeb České pošty ke komunikaci s příslušnou osobou), totiž plně vyhovuje údaj původní.

Z téhož důvodu je zřejmé i to, že není sebemenší důvod, aby si adresáti, jejichž doporučený vzor poštovní adresy se mění, pořizovali nové navštívenky, razítka, dopisní papíry s natištěnou poštovní adresou, vývěsní štíty apod.

V té souvislosti je třeba upozornit, že adresátů se změna psaní poštovní adresy přímo netýká (poštovní adresu píše odesílatel). Jejich role v celé záležitosti je pouze neformální – tím, v jaké podobě svou poštovní adresu sdělují potenciálním odesílatelům, do jisté míry ovlivňují to, jak poštovní adresu následně napíše odesílatel. Tedy i z tohoto dalšího důvodu nelze mluvit o tom, že by změna přinášela adresátům nějaké negativní právní důsledky.

Bohužel, někteří adresáti obavy z negativních důsledků této změny (jež ve skutečnosti neexistují) v praxi projeví. Jednoznačnou příčinou těchto obav byl však nesprávný způsob, jakým Česká pošta veřejnost o změně informovala. V typovém oznámení adresátům byla totiž uvedena zmínka o „sjednocení poštovních databází adres“.

Zcela zbytečné obavy veřejnosti v místech, kde byl až dosud doporučován vzor nevhodný a kde tedy dochází k jeho změně, navíc podporují správci různých databází. I oni totiž vycházejí z mylné domněnky, kterou při nejrůznějších příležitostech šíří ve veřejnosti Česká pošta – domněnky o tom, že v této zemi existuje jediný, pro všechny příležitosti závazný vzor psaní poštovní adresy. Že tomu tak z řady různých důvodů není, bylo již vysvětleno; dodat lze jen to, že nic neopravňuje Českou poštu k tomu, aby vystupovala jako instituce nadaná pravomocí určovat, jak v této záležitosti musí každý postupovat.

Vzhledem ke vzniklé situaci správnímu orgánu nezbylo než v tom rozsahu, v jakém je k tomu podle zákona o poštovních službách oprávněn, proti nesprávné praxi razantně zasáhnout. V rámci již zmíněné změny základních kvalitativních požadavků ke dni 1. 10. 2006 (mimo rámec tohoto správního řízení, neboť jde o obecnou úpravu vztahující se i na jiné změny než podle tohoto rozhodnutí) bylo výslovně stanoveno, jak má Česká pošta veřejnost o změnách poštovní adresy informovat. Povinnou součástí takové informace je i poučení o tom, že původní vzor poštovní adresy lze používat jak v rámci poskytování poštovních služeb, tak i v jakýchkoliv dalších situacích, jež s poskytováním poštovních služeb nesouvisí (tedy například při vedení poštovní adresy v nejrůznějších databázích).

VI.

Správní orgán se v duchu instrukcí druhoinstančního správního orgánu posléze zabýval případy, v nichž název adresní pošty vychází z dřívějšího názvu obce, který již není aktuální.

Jak z dikce příslušného ustanovení i z odůvodnění v části III. vyplývá, na tyto případy dopadá ta část věty první, podle níž lze, je-li to s ohledem na okolnosti vhodnější, k označení adresní pošty použít název místní části, v níž je pošta zřízena.

Takový výklad vyplýval již z dikce předmětného ustanovení v původním znění. V zájmu jednodušší aplikace právní úpravy byl tento výklad vyjádřen v novém znění explicitně.

VII.

Správní orgán se v duchu instrukcí druhoinstančního správního orgánu nakonec zabýval otázkou, jaké důsledky má změna pro samotnou Českou poštu.

Při té příležitosti správní orgán připomíná, že způsob, jakým Česká pošta plní poštovní povinnost, musí podle § 33 odst. 1 písm. a) zákona o poštovních službách vycházet z potřeb veřejnosti (tedy nikoliv z potřeb České pošty). Současně pak z § 34a odst. 1 cit. zákona vyplývá, že regulované ceny základních služeb musejí vycházet z ekonomicky oprávněných nákladů; případné náklady spojené s touto změnou nejdou tedy k tíži České pošty.

K důsledkům pro Českou poštu je tedy třeba přihlížet jen z hlediska toho, zda České poště nevznikají nějaké vážné problémy, které by jí objektivně znemožňovaly požadovaným způsobem postupovat.

Bez ohledu na to však správní orgán neshledal, že by změna měla pro Českou poštu vůbec nějaké negativní důsledky. Za negativní důsledek v tomto smyslu pochopitelně nelze označovat nutnost přijmout v případech změny názvu adresní pošty příslušná organizační opatření (opravy údajů v pomůckách apod.).

V původním řízení Česká pošta namítala, že kvůli původnímu rozhodnutí bude muset přejmenovat všechny své provozovny. Šlo však o evidentní omyl vzniklý tím, že Česká pošta zaměnila dva podobné, leč odlišné pojmy „název pošty“ a „název adresní pošty“. Již v původním řízení (viz odůvodnění původního rozhodnutí) bylo podrobně vysvětleno, že se jedná o omyl. Není proto jasné, proč takový nepodložený argument Česká pošta i nadále používala v dalším průběhu správního řízení, a to včetně jeho šíření v médiích.

Původní i nynější rozhodnutí se týká výhradně názvu adresní pošty, tedy označení těch pošt, jež zastávají funkci adresní pošty, v doporučeném vzoru poštovní adresy. Jde tedy o označení, které by měli používat odesílatelé při psaní poštovní adresy.

Naproti tomu názvem pošty je označení provozovny, jež si zavedla Česká pošta pro svou vlastní potřebu, pro vzájemné odlišení jednotlivých provozoven. Toto označení používá výhradně sama Česká pošta; už proto je zřejmé, že volba tohoto označení je její interní věcí.

Stejně jako název adresní pošty, i název pošty je používán vždy společně s příslušným poštovním směrovacím číslem. Význam názvu pošty je ovšem ještě menší, než je tomu v případě názvu adresní pošty; v zásadě by mohl být úplně vypuštěn. To potvrzuje skutečnost, že při některých příležitostech používá Česká pošta tzv. okresní razítka, jež obsahují pouze číselný kód přidělený příslušné provozovně, slovní označení provozovny zde zcela schází.

Zdá se být nesporným, že zjednodušení i tak do jisté míry nadbytečných názvů pošty obdobným způsobem jako u názvů adresních pošt by mohlo být pro Českou poštu přínosem – i pro její pracovníky jsou kratší názvy výhodnější, náklady na vyrytí názvu pošty do kovového razítka jsou nižší. Jak již však bylo uvedeno, rozhodnutí o případné změně názvů pošt je zcela v kompetenci České pošty. Nic nebrání tomu, aby Česká pošta, pokud se tak rozhodne, nadále používala delší názvy původní, zatímco odesílatelé budou používat názvy zkrácené.

Pokud se Česká pošta rozhodne, že názvy pošt změní, není žádný důvod, aby kvůli tomu vyřazovala původní razítka s delším či jinak odlišným názvem (už proto, že z hlediska identifikace je vždy rozhodující poštovní směrovací číslo přidělené příslušné poště, jež se nemění). Okamžitá výměna původních razítek za nové by byla velmi nevhodným postupem; pokud Česká pošta v průběhu původního řízení uváděla, že pořízení nových razítek by si vyžádalo náklady téměř 10 mil. Kč, pak by šlo o náklady, které nebyly vynaloženy racionálně.

Aby správní orgán v maximální možné míře předešel opakování omylu spojeného se záměnou pojmů „název pošty“ a „název adresní pošty“, v rámci již zmíněné změny základních kvalitativních požadavků správní orgán ke dni 1. 10. 2006 do nich doplnil jednoznačné explicitní definice obou pojmů.

VIII.

Správní orgán dne 5. 9. 2006 vyzval Českou poštu, aby se k zamýšlenému rozhodnutí vyjádřila. Současně jí nabídl možnost osobní konzultace ještě před tím, než správnímu orgánu své vyjádření předá.

Této možnosti Česká pošta dne 21. 9. 2006 využila. Tentýž den pak předala správnímu orgánu vyjádření, podle něhož k zamýšlenému rozhodnutí nemá žádné připomínky.

Proto správní orgán rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení podat rozklad. Rozklad se podává u Českého telekomunikačního úřadu; o rozkladu rozhoduje předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu. Rozklad nemá odkladný účinek (§ 38 odst. 2 zákona o poštovních službách).

Ing. Eduard Prandstetter v.r.
ředitel odboru regulace poštovních služeb

Opatření č. 55**Příloha k rozhodnutí čj. 19 076/2006-608**

**ZMĚNA ZÁKLADNÍCH KVALITATIVNÍCH POŽADAVKŮ
PODLE ROZHODNUTÍ ČESKÉHO TELEKOMUNIKAČNÍHO ÚŘADU
čj. 40106/05-608, čj. 11 843/2006-608, čj. 19 074/2006-608, čj. 27 019/2006-608
a čj. 44 514/2006-608**

V § 28 se doplňuje odstavec 8, který zní:

„(8) Název adresní pošty podle § 24 odst. 7 a podle § 28 odst. 2, jakož i název adresní pošty v doporučeném vzoru psaní poštovní adresy podle § 28 odst. 5 písm. a) musí vycházet z názvu obce, v níž je adresní pošta zřízena, nebo, je-li to s ohledem na okolnosti vhodnější, z názvu místní části, v níž je zřízena. Pokud je název obce tvořen spojením názvů dvou místních částí, přičemž dohromady obsahuje více než 12 písmen, pro název adresní pošty musí být použit název té místní části, v níž je adresní pošta zřízena. Název adresní pošty nesmí být oproti názvu obce nebo názvu místní části rozšířen; je-li v obci nebo místní části zřízeno více pošt, pro odlišení názvu adresní pošty od názvů jiných adresních pošt zřízených v téže obci nebo místní části a od názvů jiných pošt zřízených v téže obci nebo místní části smí být použit pouze doplňující číselný údaj.“

56
ROZHODNUTÍ O ZMĚNĚ ZÁKLADNÍCH KVALITATIVNÍCH POŽADAVKŮ

Podle § 23 odst. 3 písm. a) zákona č. 29/2000 Sb., zákon o poštovních službách, ve znění pozdějších předpisů, může Český telekomunikační úřad změnit základní kvalitativní požadavky. Rozhodnutí se podle § 32 zákona o poštovních službách zveřejní v Poštovním věstníku.

**Český telekomunikační úřad
se sídlem Sokolovská 219, Praha 9**

Praha 11. října 2006
Čj. 50 979/2006-608

Český telekomunikační úřad (dále jen „správní orgán“), jako správní orgán příslušný podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a podle § 23 odst. 3 zákona č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění zákona č. 95/2005 Sb., (dále jen „zákon o poštovních službách“) v řízení, jehož předmětem je změna poštovní licence spočívající ve změně základních kvalitativních požadavků a jehož účastníkem je Česká pošta, s.p., se sídlem v Praze 3, Olšanská 38/9, IČ: 47114983 (dále jen „Česká pošta“), vydává toto

rozhodnutí:

Ke dni 1. 11. 2006 se podle § 23 odst. 3 zákona o poštovních službách mění dosavadní poštovní licence udělená na období 1. 1. 2006 – 31. 12. 2008 tak, že se mění základní kvalitativní požadavky způsobem podle přílohy tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Rozhodnutím ze dne 24. listopadu 2005 udělil správní orgán České poště na období 1. 1. 2006 – 31. 12. 2008 poštovní licenci.

Tímto rozhodnutím správní orgán mj. stanovil základní kvalitativní požadavky.

Nynější změny základních kvalitativních požadavků podle bodů 1 a 2 spočívají v opravě zjevných chyb.

Změna podle bodu 3 je analogií již existujícího ustanovení § 23 odst. 5; toto logické ustanovení dosud scházelo.

Změna podle bodu 4 spočívá v upřesnění dosavadního textu tohoto ustanovení tak, aby nedocházelo k výkladovým nejasnostem.

Změna podle bodu 5 spočívá v doplnění nové věty, která je konkretizací obecné zásady podle věty první téhož ustanovení, podle níž musejí být reklamace vyřizovány co nejrychleji, a to pro speciální případ předávání oznámení o výsledku reklamace. Nově se zavádí (není-li dohodnuto jinak) vložení oznámení do domovní schránky reklamujícího namísto dosavadního zasílání v doporučených zásilkách, neboť při jejich použití bylo oznámení často předáno až později.

Změna podle bodu 6 zavádí nový postup pro případ, že se nepodaří obstarat podpis příjemce na duplikátu dodejky. Protože dodejka opatřená pouze potvrzením České pošty o řádném dodání nemusí být pro odesílatele dostatečná (podpis příjemce je pro některé záležitosti zcela nezbytný), Česká pošta bude k takovému duplikátu dodejky nově připojovat kopii příslušné části dodacích dokladů, v nichž podpis příjemce uveden je. Tím se současně zajistí, že podpis příjemce prokazující řádné dodání zůstane zachován i po skartování dodacích dokladů, což je pro odesílatele někdy velmi důležité.

Změny podle bodů 7 a 8 navazují na změnu podle bodu 6.

Změna podle bodu 9 zavádí nepochybně užitečnou praxi, podle níž k informaci o ukládací poště předávané všem potenciálním zákazníkům České pošty v daném místě bude nově připojeno i poučení o možnosti zvolit si jinou ukládací poštu.

Změna podle bodu 10 je doplněním slov, která v původním textu scházela.

Změna podle bodu 11 reaguje na zavádění elektronických vyvolávacích systémů u některých pošt. V takovém případě jsou požadavky podle § 31 odst. 13 a 14 samozřejmě bezpředmětné.

Změny podle bodů 12 až 14 navazují na změnu podle bodu 11.

Všechny změny jsou v zájmu uspokojení potřeb veřejnosti.

Správní orgán dne 26. 9. 2006 vyzval Českou poštu, aby se k zamýšlenému rozhodnutí vyjádřila. Česká pošta dne 9. 10. 2006 zaslala správnímu orgánu své vyjádření, podle něhož k zamýšlenému rozhodnutí uplatňuje jedinou připomínku (upřesnění dikce změny podle bodu 1). Tato připomínka byla akceptována, znění této části rozhodnutí bylo navrhovaným způsobem upraveno.

Proto správní orgán rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení podat rozklad. Rozklad se podává u Českého telekomunikačního úřadu; o rozkladu rozhoduje předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu. Rozklad nemá odkladný účinek (§ 38 odst. 2 zákona o poštovních službách).

Ing. Eduard Prandstetter v.r.
ředitel odboru regulace poštovních služeb

Opatření č. 56**Příloha k rozhodnutí 50 979/2006-608****ZMĚNA ZÁKLADNÍCH KVALITATIVNÍCH POŽADAVKŮ
PODLE ROZHODNUTÍ ČESKÉHO TELEKOMUNIKAČNÍHO ÚŘADU
čj. 40106/05-608, čj. 11 843/2006-608, čj. 19 074/2006-608, čj. 27 019/2006-608,
čj. 44 514/2006-608 a čj. 19 076/2006-608**

1. V úvodu se v písmenu bb) slova „čl. 23 odst. 3“ nahrazují slovy „čl. 23 odst. 6 písm. a)“.

2. V § 17 odst. 2 se slova „než uvedeném“ nahrazují slovem „uvedeném“.

3. V § 23 se doplňuje odstavec 6, který zní:

„(6) Na dodání a vrácení v případě zahraniční služby se vztahují obdobně požadavky podle § 24 odst. 1.“

4. V § 24 odstavec 1 zní:

„(1) Čas, který uplyne od vložení poštovní zásilky do poštovní schránky do výběru poštovní schránky, čas, který uplyne od podání do dodání nebo vrácení, čas, který uplyne od vybrání dobírkové částky do jejího vyplacení, a čas, který uplyne od potvrzení převzetí poštovní zásilky nebo poukázané peněžní částky příjemcem v dodejce do jejího předání odesílateli, nesmí být neodůvodněně prodlužován.“

5. V § 25 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Není-li s reklamujícím dohodnuto jinak, písemné oznámení o výsledku reklamace předá podnik vložním do domovní schránky reklamujícího.“

6. V § 25 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Nepodaří-li se v případech podle čl. 38 odst. 3 a čl. 76 odst. 2 dosáhnout, aby dodejka obsahovala podpis příjemce potvrzující převzetí poštovní zásilky nebo poukázané peněžní částky, podnik je povinen připojit k dodejce fotokopii té části vlastních dokladů, v níž příjemce potvrdil jejich převzetí, a to včetně poučení, že podpis příjemce v těchto dokladech nahrazuje jeho podpis na dodejce.“

Dosavadní odstavce 3 až 6 se označují jako odstavce 4 až 7.

7. V § 25 odst. 6 se slova „odstavců 1 a 3“ nahrazují slovy „odstavců 1 a 4“.

8. V § 25 odst. 7 se slova „odstavců 1 až 5“ nahrazují slovy „odstavců 1 až 6“.

9. V § 28 se na konci odstavce 7 doplňuje věta „K informaci podle odst. 5 písm. b) podnik připojí poučení o možnosti změny ukládací pošty podle § 14 odst. 5 až 8.“

10. V § 31 odst. 1 se na začátek písmene c) vkládají slova „k dispozici“.

11. V § 31 se za odstavec 14 vkládá nový odstavec 15, který zní:

„(15) Ustanovení odstavců 13 a 14 se nevztahují na pošty, u nichž je obsluha při podání řízena elektronickým vyvolávacím systémem.“

Dosavadní odstavce 15 až 20 se označují jako odstavce 16 až 21.

12. V § 31 odst. 18 se slova „odstavce 18“ nahrazují slovy „odstavce 19“ a slova „odstavce 16“ se nahrazují slovy „odstavce 17“.

13. V § 31 odst. 19 se slova „odstavce 16“ se nahrazují slovy „odstavce 17“.

14. V § 31 odst. 21 se slova „odstavců 16 až 19“ nahrazují slovy „odstavců 17 až 20“.

SDĚLENÍ MINISTERSTVA INFORMATIKY ČR

Na základě článku 7 Ústavy Světové poštovní unie a článku RL 103 Řádu listovních zásilek a RC 104 Řádu poštovních balíků se jako měnová jednotka v rámci Světové poštovní unie používá měnová jednotka Mezinárodního měnového fondu SDR (DTS). Podle článku RL 109 Řádu listovních zásilek musejí členské země stanovit kurz SDR (DTS) platný pro následující kalendářní rok. Z § 36 zákona o poštovních službách vyplývá, že kompetenci stanovit tento kurz má Ministerstvo informatiky.

57**KURZ SDR (DTS) PRO ROK 2007**

S účinností od 1. ledna 2007 se vyhláší pro rok 2007 kurz SDR (DTS) jako účetní jednotky Mezinárodního měnového fondu používané zároveň jako měnová jednotka Světové poštovní unie podle článku 7 její Ústavy. V souladu se zněním článku RL 109 Řádu listovních zásilek se tento kurz stanoví na průměrnou hodnotu

1 SDR = 33,974 Kč.

Praha 2. listopadu 2006

Ing. Jiří Řehola v.r.
ředitel odboru poštovních služeb

Podle § 35 odst. 1 zákona č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění zákona č. 95/2005 Sb., poštovní známky vydává Ministerstvo informatiky ČR. Vydání poštovní známky Ministerstvo informatiky ČR zveřejní v Poštovním věstníku.

58**VYDÁNÍ PŘÍLEŽITOSTNÝCH POŠTOVNÍCH ZNÁMEK
UMĚLECKÁ DÍLA NA ZNÁMKÁCH**

Ministerstvo informatiky České republiky vydá dne 8. listopadu 2006 tři příležitostné poštovní známky Umělecká díla na známkách:

- 1) 22 Kč – JAN DAVIDSZ DE HEEM (1606–1684)
ZÁTIŠÍ S OVOCEM 1652
NÁRODNÍ GALERIE V PRAZE
Rytec: Miloš Ondráček
Barvy: černá, oranžová, červená, modrá, zelená

- 2) 25 Kč – JAROSLAV ČERMÁK (1830–1878)
 ČERNOHORSKÁ MADONA 1865
 NÁRODNÍ GALERIE V PRAZE
 Rytec: Václav Fajt
 Barvy: černohnědá, žlutá, světle oranžová, červená, modrá
- 3) 28 Kč – FRANTIŠEK KAVÁN (1866–1941)
 POD SUCHÝM SKALÍM 1899
 ZÁPADOČESKÁ GALERIE V PLZNI
 Rytec: Václav Fajt
 Barvy: černohnědá, žlutá, červená, zelená, modrá

Holandský malíř Jan Davidsz de Heem, jehož tvorba byla zpočátku ovlivněna Rembrandtem, proslul osobitým ztvárněním zátiší. Po odchodu do Antverp, kde se natrvalo usadil, maloval v dekorativním stylu barevně bohatá zátiší s drahým nádobím, sklenicemi, ovocem a květinami, s brouky a motýly. Měl velký smysl pro detail; jeho zátiší působí harmonicky a uceleně. Podařilo se mu spojit holandskou věcnost s vlámským kolorismem a dekorativností. Na známce je rytecký přepis obrazu „Zátiší s ovocem“, který je krásnou ukázkou de Heemova malířského a kompozičního mistrovství.

Český malíř Jaroslav Čermák studoval krátce na pražské Akademii a pak přešel do akademií v Mnichově, Antverpách a Bruselu. Přestože od roku 1857 žil v Paříži, udržoval s českým prostředím živý kontakt a svá četná díla věnoval české historii, zejména době husitské, v nichž realistické cítění ustupovalo idealizujícím představám. Rád maloval moře, hory, skály a interiéry selských jizeb z Bretaně a Dalmácie. Čermákovu dobrodružnou a romantickou povahu přitahovala též divoká krajina Černé Hory a nespoutaná povaha jejích obyvatel. Během dvaceti let vytvořil řadu obrazů ze života jižních Slovanů, kterými vyjadřoval obdiv k jejich zápasu za národní svobodu a připomínal tehdy aktuální myšlenku slovanské vzájemnosti. Maloval dramatické kompozice hrdinných slovanských žen. Na známce je rytecky zpracována olejomalba „Černohorská madona“.

Český malíř František Kaván proslul jako krajinář. Studoval na pražské Akademii u prof. J. Mařáka, jehož přízni a podpoře se těšil. Jeho tvorba byla však ještě více ovlivněna A. Chittusim. Kaván si oblíbil Vysočinu v okolí Železných hor a další místa a snažil se ve svých dílech realisticky zachytit náladu přírody a výraz krajiny. Usiloval o ztvárnění jejích charakteristických rysů v proměnách počasí. Později se na čas přiklonil k symbolismu. Pracoval do pozdního věku, ale největšího uznání se mu dostalo za díla z poloviny 90. let, která spojují v české malbě intimní krajinu s nástupem impresionismu. Z tohoto období je i obraz „Pod Suchým skalím“, který je na známce.

Známky o rozměrech 40 x 50 mm na výšku (de Heem a Čermák) a 50 x 40 mm na šířku (Kaván) vytiskla Poštovní tiskárna cenin Praha, a.s., ocelotiskem z plochy v tiskových listech po 4 kusech.

Známky mají katalogová čísla 494-496 vzestupně podle nominálních hodnot a platí od 8. listopadu 2006 do odvolání.

Praha 2. listopadu 2006

Ing. David Stádník v.r.
 ředitel sekce elektronických komunikací
 a poštovních služeb

59
VYDÁNÍ PŘÍLEŽITOSTNÉ POŠTOVNÍ ZNÁMKY
VÁNOCE

Ministerstvo informatiky České republiky vydá dne 8. listopadu 2006 příležitostnou poštovní známku Vánoce nominální hodnoty 7,50 Kč, jejímž námětem je lidový betlém.

Betlém byl symbolem Vánoc dříve než stromeček. Tradici vánočních betlémů založil v roce 1223 Svatý František z Assisi v Umbrii. V Čechách byly první jesličky vystaveny v roce 1560 v Praze. Ke konci 18. stol. se z kostelů a klášterů rozšířily do domácností. Domácí výroba a stavba betlémů byla typická především pro horské a podhorské kraje. Vyráběly se ze dřeva, hlíny, papíru, skla, perníku, těsta. Na známce je zobrazena ústřední část Krušnohorského betléma. Svatou rodinu obklopují ovečky, oslík a volek, dále Tři králové s dary a pastýři. Krušnohorský betlém má celkem dvacet postavíček vysokých 10 až 18 cm. Původně dědičný rodinný betlém, jehož autor není znám, je celoročně k vidění v Muzeu betlémů v Karlštejně.

Autorem výtvarných návrhů emise je ak. malíř a grafik Jan Ungrád, autorem rytin je grafik a rytec Bohumil Šneider.

Známku o rozměrech 40 x 23 mm na šířku vytiskla Poštovní tiskárna cenin Praha, a.s., rotačním ocelotiskem v barvě černé kombinovaným hlubotiskem v barvě okrové, oranžové, červené a zelené v tiskových listech po 50 kusech.

Známka má katalogové číslo 497 a platí od 8. listopadu 2006 do odvolání.

Praha 2. listopadu 2006

Ing. David Stádník v.r.
ředitel sekce elektronických komunikací
a poštovních služeb

60
VYDÁNÍ VÝPLATNÍ POŠTOVNÍ ZNÁMKY
SVĚTOVÁ VÝSTAVA POŠTOVNÍCH ZNÁMEK PRAGA 2008
LOGO VÝSTAVY

Ministerstvo informatiky České republiky vydá dne 1. prosince 2006 výplatní poštovní známku nominální hodnoty 7,50 Kč. Na známce vydané k propagaci Světové výstavy poštovních známek PRAGA 2008 je logo této výstavy.

Autorem výtvarného návrhu známky i loga je ak. malíř a grafik Jan Solpera.

Známku o rozměrech 19 x 23 mm na výšku vytiskla Poštovní tiskárna cenin Praha, a.s., barevným ofsetem v tiskových listech po 100 kusech.

Známka má katalogové číslo 498 a platí od 1. prosince 2006 do odvolání.

Pozn.: Z technických důvodů bude reprodukce známky uveřejněna v Poštovním věstníku ČTÚ č. 12/2006.

Praha 2. listopadu 2006

Ing. David Stádník v.r.
ředitel sekce elektronických komunikací
a poštovních služeb

